

Кілька маленьких вражень
проводив на вокзал сестру
був м'якенький ранок
ми загострились на вітрі
чекали потягу години дві
лінощі
але згадувалось в голові.

На Ромодані вогко й слизько
побіг купити газету й квитки
небо замутніло було таке облудне було так
близько
гайдамаки на платформі
з рушницями жупаносвитки
в чудернацькій уніформі.

В зустрічній потязі зустрів давнього знайомого
він має шлях через Азію до гір
і заток мною нещодавно кинутих
мені хочеться
сісти у вагон
в протилежний
бік полинати
до чужих далеких рідних милих берегів.
Але ми стиснули руки
і я в Кибинці.

XII. 1917. Кибинці

[З книги «П'єро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).